

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 33531

гр. София, 14.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
закрито заседание на 14.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

като разгледа дело номер **7405** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото, по реда на чл. 145 и сл. от АПК, е било образувано по жалба на адв. В. Г. П. – В., [улица], ап.14, срещу Решение № Ж-511/17.06.2025г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ с което на основание чл. 22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ вр.чл. 147 ал.1 от Наредба № 3 е прекратено производството по негова жалба с вх.№ Е -11 В-00-17/12.03.2025г. срещу „Електроразпределение Север“ АД. Насрочено е за разглеждане на 23.10.2025г. от 10,25ч.

На 13.10.2025г. е постъпила молба от жалбоподателя В. П. да бъде допуснато обезпечение на жалбата му срещу Решение № Ж-511/17.06.2025г. на /КЕВР, с посочено основание чл. 144 от АПК и чл. 397 ал.1 т.3 от ГПК. Като подходящи мерки по чл. 397 ал.1 т.3 от ГПК се сочат: 1. Да бъдат задължени “АЦК“ООД С. и “Лайтхаус пропърти мениджмънт“ ЕООД-В. да възстановят спряното електрозахранване на собствени на жалбоподателя имоти в комплекс “Л. голф ризорт“ общ.Б.; 2. Да бъде забранено на “АЦК“ООД С. и “Лайтхаус пропърти мениджмънт“ЕООД-В. да спират електрозахранването на обектите на жалбоподателя, да манипулират електромерите и бушоните им и да пречат на електрозахранването по какъвто и да е начин.

Съдът следва да отбележи в принципен план, че обезпечението в исковия процес има за цел да защити и съхрани застрашеното материално право, което е предмет на делото, чрез налагане на обезпечителни мерки, и по този начин да гарантира изпълнението на решението по съществуващото на спора. Обезпечителните мерки, които се налагат по реда на обезпечителното производство, целят да се запази непроменено фактическото и правно положение, докато е висящ исковият процес относно спорното право. Затова обезпечителното производство е винаги функционално свързано с исковия процес, а доколкото подготвя успешния изход на принудителното удовлетворяване на правото - и с изпълнителния процес.

Съдът намира за нужно да припомни, че производството по настоящото дело е по чл. 145 и сл. от АПК, като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е ИАА- Решение № Ж-511/17.06.2025г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/. Т.е. производството по настоящото дело не е исково.

Настоящият състав намира, че искането е недопустимо, тъй като производството по оспорване на административните актове не е исково и при него не може да се прилага част IV от ГПК в конкретния случай. Жалба, подадена срещу индивидуален административен акт, не може да се обезпечи с подходяща обезпечителна мярка по смисъла на чл. 397, ал. 1 ГПК на основание чл. 389, ал. 1 ГПК, а само при условията на чл. 60 и 166 от АПК - чрез спиране изпълнението на обжалвания акт в случаите, когато предварителното изпълнение на акта е допуснато от административния орган или по силата на закона.

Съгласно чл. 166, ал. 1 АПК оспорването спира изпълнението на административния акт, а съгласно ал. 2 при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В съответствие с чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В конкретния случай липсват данни по делото да е било допуснато предварително изпълнение по реда на чл. 60, ал. 1 АПК и такова не се твърди. Освен това не е налице хипотезата на чл. 166, ал. 4 АПК след като не е допуснато предварително изпълнение на заповедта по силата на отделен закон. В тази връзка следва да бъде отчетено, че липсата на предварително изпълнение, допуснато от органа или уредено от законодателя, налага извода, че подаването на жалба срещу оспорен административен акт има суспензивен ефект според общото правило на чл. 166, ал. 1 АПК.

Още в Определение № 8759 от 15.07.2008 г. на ВАС по адм. д. № 8580/2008 г., II о. е посочено: „...Жалба, подадена срещу индивидуален административен акт, не може да се обезпечи с подходяща обезпечителна мярка по смисъла на чл. 397, ал. 1 ГПК на основание чл. 389, ал. 1 ГПК, а само при условията на чл. 60 и 166 от АПК - чрез спиране изпълнението на обжалвания акт в случаите, когато предварителното изпълнение на акта е допуснато от административния орган или по силата на закона...“

С молбата е поискано налагането на подходящи обезпечителни мерки по смисъла на чл. 397, ал. 1, т. 3 ГПК, на основание чл. 389, ал. 1 ГПК, каквото обезпечение в настоящото производство е недопустимо с оглед изложените по-горе мотиви, поради което Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на В. Г. П. – В., [улица], ап.14, да бъде допуснато обезпечение на жалбата му срещу Решение № Ж-511/17.06.2025г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

